

1852-09-11

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Bruunshaab

Mentioned people:
Bertel Bruun
N.L. Høyen
Orla Lehmann
Kristian Zahrtmann

Mentioned locations:
Bruunshåb

Archive:
Mappe 5 nr. 20

TRANSCRIPTION

Mappe 5 Nr. 20

Bruunshaab d. 11. sept. 1852

Min egen kjære Kone! Hvorledes har Du det? Jeg kan ikke nægte at jeg er lidt ilde til Mode over Dig, endskjønt jeg haaber det dog ikke har videre at betyde, saa er det dog saa slemt at være fra dig, og hvad vil det sige Cholorine? Og at Du om natten ventede "en voldsom Historie"? Jeg haaber dog du har talt med Kaiser; jeg haaber saa smaat paa et brev imorgern, jeg haaber at Du fik mit sidste i torsdags. Det stormer voldsomt i dag, jeg kan ikke bruge det til noget dette Veir det er meget kjedeligt ellers kunde jeg snart være færdig, men jeg maa blive lidt alligevel, jeg har tabt Taalmodigheden. Nei jeg er dog blot nær ved at tabe den. Jeg er kommet i en ængstelig utaalmodig Stemning et sligt Brev skulle Du dog ikke have, jeg skulde jo see at tale rigtig med Dig, saadan som naar Du lægger Dit Hoved op til mig og ikke som om Du sidder i Kbh.: og jeg her. Fik Du min Blomst? Holder Du af den? Jo Du gjør! Om jeg ellers

-2-

kjender Dig ret, og det gjør jeg. Jeg glæder mig til at komme hjem i min rene pene Stue. Du kan jo gjerne drysse lidt Studier omkring, men det duer vel ikke naar ikke jeg har gjort det? Hvor jeg dog længes efter Dig, jeg kan ikke rigtig bilde mig ind at Du sidder hos mig. I Torsdags var jeg hos Zahrtmanns til Middag, jeg holder allerede af dem, men det er vel dog mest paa Din Anbefaling, og saa fordi de tale med saa megen Kjærlighed om Dig og Dine Forældre. Man har saa gjerne villet see dig her at jeg næsten har fortrudt at Du ikke kom med, jeg fortryder det dog alligevel ikke, for, en Dr. Berg, som jeg har truffet, sagde at det skarpe Clima ingenlunde var godt for Hoste. Jeg er ogsaa kommet til at holde meget af Bruuns, jeg har det ogsaa her som Blommen i et Æg, ganske anderledes end hos Lehmanns den samme venlighed og Velvilie men paa en ganske anden Maade saa forskjellig som naturen begge

-3-

Steder kun i det omvendte Forhold, hos Lehmann maatte man, aandelig talt tage frakke paa for at beskytte sig imod Blæsten, det behøver man ikke her, det Clima er mildt, jeg har sat og sætter endnu megen Pris paa de stærke Aander, og anseer det for gavnlig og opvækkende at omgaaes dem, men det bestandige Vagthold har dog noget trættende, eller rettere noget slappende, det milde, humane er dog saa velgjørende, især naar man føler at det er forbundet med Forstand, jeg vilde ønske Høyen og Lehmann og flere at deres Sind fandt mere Mildhed.

God Morgen min G! Paa denne Søndag Morgen! Hvorledes har Du det i dag? Jeg blev afbrudt igaar Eftermiddag af Bertel Bruun som kom for at vise Fabrikken, det var meget morsomt, men dersom det skulde være Aarsagen hvorfor Du ikke kan faae dette Brev før Torsdag, saa er det dog kjedeligt, jeg vil derfor ikke sende det af nu, men give dig dagligt lidt mere til det skal afsted. Far Vel! Lidt, jeg skal ud og see mig om.

-4-

Det kom! Brevet kom! Det kan jeg ogsaa sige, tak Du velsignede Menneske. Et Par Dage efter at jeg var kommet her skrev jeg et i mine egne Tanker ganske vakkert Brev til Lehmann, jeg sagde deri at jeg antog Du svarede for Dig selv. Jeg hører Zartmanns inde i den anden Stue, de skal spise her i dag, derfor igjen farvel! Den 15de. Paa et hængende Haar var det nærvæd at Du slet ikke havde faaet dette, men Fru Bruun sørger for at Du faar det, om Gud vil.

Jeg er temmelig fortvivlet over veiret, dette er den 5te Dag hvor jeg intet kan bestille, og saa fryser jeg tillige, hvordan gaar det Dig? Jeg har nu taget min beslutning, jeg vil see Veiret an denne uge ud, jeg behøver blot én god Dag, Søndag tager jeg herfra til Aarhus Mandag Morgen med Iris til Kbh: skriver Du strax Du faaer dette, saa kan – Nei jeg kan ikke faae det – Altsaa paa Mandag – med Guds Hjælp -

Brønshøj 11te Sept 1852

Min egen Lære Lære! Svarede
 for du det? jeg kan ikke rigtig
 jeg er lidt lidt kedet over dig, og
 jeg vil jeg sige det dig ikke for midt
 at betyde, ja er det dig ja sandt at
 mere for dig, og fandt vil det sigs (tho,
 Lerne, og at du om Hatten manglede, og
 voldt om fjorten? jeg sige det dig for
 helt med Lære; jeg sige for sandt
 gaa at Brønshøj i morgen, jeg sige at
 du sit mit fide i Torodag, at for
 voldt om idag jeg kan ikke bringe det
 rigtig. Althet Min Althet meget Lære.
 ligst alle Lære jeg sandt mere
 for dig, men jeg mere blide Al
 alligevel, jeg for helt Lære, og
 for dig, men jeg er dig blot mere end at
 have den. Jeg er kommet i en
 Angstelig utaalmodig Omringning af Lære
 Brønshøj sige du dig ikke for, jeg sige
 jo for at tale rigtig med dig, for
 for mere du Lære det for dig Lære
 og ikke for om du fide i Lære: og jeg
 for. Lære du min Brønshøj? fide
 du af den? jo du Lære! om jeg allers

Gæder dig at, og Hjøjst jg. Jg glæder
 mig at at brennen paa en
 gæder Børn, der kan jg jgorn drigpi
 at Børnen endring, men at det end
 ikke end ikke jg for jgort at. for
 jg der længe efter dig, jg end der
 jgtyl biler mig end at det ikke for mig
 i Lovdage net jg for Jættene at Mænd
 jg fæst allers af den, men det
 end der end gæder den endfæling, og
 for fæst de biler end for mig
 Jættelst om dig at den Lovdage.
 Men for den gæder net jg dig
 for at jg net for fæst end
 du ikke end end, jg for
 at der allers ikke, for end der Børn
 for jg for for biler, for at den
 i Børn Børn ingen end net for
 for jg. Jg at net Børn
 at at fæst end i Børn, jg
 for at net for den Børn end
 Børn, gæder end end for Børn
 den fæst Børn jg at Børn
 end gæder end gæder end Børn
 for fæst Børn Børn Børn

Præst, sine i Maaeninde Tidspelt,
for Lektormann mættelie mætt, særde-
ligt laga dræbte, gaa for et høyt flyt-
tj innad Blespenn. At beforne mætt
væla for, som at klæne et mætt. I
for fæst, og fæst mætt mætt mætt gætt
et fæst fæst, og mætt at for gætt
lyst og gætt mætt et mætt mætt,
mætt at beforne Mætt for det
mætt fæst, et mætt mætt fæst
mætt, at mætt, fæst mætt et mætt
mætt mætt, for mætt mætt
et at et fæst mætt mætt, i mætt
mætt mætt fæst og Lektormann mætt
et det (mætt) fæst mætt mætt
¹² God Mætt mætt gætt mætt fæst
Mætt fæst for det mætt, i mætt
fæst mætt i mætt Lektormann et mætt
fæst fæst for et mætt fæst, at
mætt mætt mætt, mætt det fæst at
fæst mætt fæst fæst fæst. En
fæst mætt fæst for fæst, fæst et at
det fæst, i mætt mætt fæst fæst at
et mætt, mætt mætt det fæst fæst
et at fæst. fæst mætt fæst, i mætt
fæst mætt.

Det kom! Kom! Det kan jeg også
sige, og gjord mig glad, at kan jeg også
sige, det du vil mig med Mamma.

Et par dage efter at jeg var kommet for
først gang til, i min egen Tanke ganske
næsten kom til Lohmann, jeg sagde
deres at jeg antog du skænd for dig selv.

Jeg førte Lohmann ind i den anden
Dør, der skal være for idag, stofs i en
formel! Den 15de Jan er fængsel
gæst med M. nok at du skal ikke fandt
færdig M., min Lohmann for
for at du fandt M. om Gud vil.

Jeg er temmelig fortvilet over
M., at M. er den 15de dag for
indtænkt kan besidde, og på første dag vil
fanden gæst til dig? Jeg var en dag
en Bystilling: jeg vil på M. om
at den M. ind, jeg besidde blot en
god dag, Døndag angik jeg for til Lohmann
Mandag M.: med Tris til M., for
du for du fandt M., for kan - mig
kan ikke fandt M. - Altså for
Mandag - med Gud Gode